

Puheenvuoro oikeudenkäynnissä

Kolmea Magneettimedialle tuomion tuonutta artikkelia yhdistää sama teema: artikkeleiden mukaan sionistisilla ääriryhmillä on paljon taloudellista ja poliittista valtaa länsimaissa. Valtaansa ne käyttävät artikkeleiden mukaan toisinaan länsimaiden etujen vastaisesti ja vakavia ihmisoikeusrikoksia synnyttäen.

Artikkelit heijastelevat keskustelua, jota käydään niin länsimaissa kuin myös esimerkiksi Lähi-idässä. Siinä missä Salbuchin ja Duken tekstit ovat tuoreita katsauksia nykypolitiikkaan, on Siionin viisaiden pöytäkirjat noin 100 vuotta vanha teos.

Ääri- ja kiistanalaisista taustoistaan huolimatta ”Pöytäkirjat” on edelleen merkittävä yhteiskunnallisen keskustelun aihe. Pankkien, yritysten, poliitikkojen ja lobbausryhmien toimintaa verrataan usein ”Pöytäkirjoihin”. Kirjasta otetaan edelleen uusintapainoksia monilla eri kielillä. WTC-iskujen jälkeen siitä on tehty dokumentteja niin lännessä kuin Lähi-idässä. Lännessä sitä käytetään myös usein poliittisena lyömäaseena Israel-lobbyn valtaa kritisoivia ihmisiä vastaan. Suomessa tunnettu Israel-aktiivi ja juutalaisen seurakunnan merkkihenkilö Gideon Bolotowsky käytti ”Pöytäkirjoja” lyömäaseena Pertti Salolaista vastaan, mikä oli syy sille, että Magneettimedia alkujaan julkaisi tekstin. Pöytäkirjoihin vedotaan herkeämättä Israelia käsittelevässä poliittisessä keskustelussa, joten oli tärkeä saattaa teksti suuren yleisön arvioitavaksi myös Suomessa.

<http://suomenkuvalehti.fi/jutut/kotimaa/pertti-salolainen-kanavassanain-minusta-tekaistiin-natsi/>

<http://www.hs.fi/politiikka/Salolainen+tyrm%C3%A4%C3%A4+syyt%C3%B6kset+juutalaisvastaisuudesta/a1305624556648>

Duken ja Salbuchin tekstit ovat paljon vähemmän kiistanalaisia. Salbuchin artikkelia syytettiin siitä, että sanalla ”sionisti” kirjoittaja väitetysti tarkoitti todellisuudessa juutalaisia yhtenä etnisenä ryhmänä. Tämä ei ole totta, sillä artikkelissa mainitaan nimeltä Israelin ystäviä, kuten Obama, Biden ja Bush, jotka eivät ole taustaltaan juutalaisia. Artikkelin mukaan sionistinen lobby länsimaissa on sytyttänyt useita sotia. Kun katsomme esimerkiksi

Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopolitiikkaa ja tilannetta esimerkiksi Irakissa, Iranissa ja Syyriassa, on vaikea olla eri mieltä Salbuchin kanssa. Salbuchin artikkeli heijastelee Israelin ja länsimaiden välisistä suhteista käytyä globaalia julkista keskustelua.

Duke alleviivaa hyvin painokkaasti teksteissään, että hän kirjoittaa ääriyhmistä, kuten militanteista sionisteista sekä niin sanottua juutalaista ylivaltaa kannattavista äärijuutalaisista. Hän käyttää lähteinään usein suurten israelilaisten sanomalehtien artikkeleita ja esimerkiksi American Jewish Committeen kaltaisten lobbausryhmien julkilausumia. On mielenkiintoista, että syyttäjä on päätenyt myös käyttämään omana lähteenään American Jewish Committeen tuotantoa.

Olemme listanneet alle esimerkkejä julkisesta keskustelusta, mitä tulee sionistiseen lobbaukseen, Siionin viisaiden pöytäkirjoihin ja äärijuutalaisten vaikutusvaltaan. Lähteet ovat suuria tiedotusvälineitä, merkittäviä poliittisia tai julkisuuden henkilöitä sekä akateemisia tutkijoita. Tahdomme tällä osoittaa, että Magneettimedian julkaisemat artikkelit eivät ole kiihottamista vihaan mitään tiettyä ihmisryhmää kohtaan, vaan tarkoituksenamme on esitellä lukijoille maailmanpoliittisen keskustelun elementtejä, jotka Suomen valtamedia jättää usein pimentoon.

1. Julkinen keskustelu Siionin viisaiden pöytäkirjoista

Olipa Siionin viisaiden pöytäkirjojen taustoista ja sisällöstä mitä mieltä tahansa, on teos edelleen merkittävä osa Israeliin kytkeytyvää poliittista keskustelua. Sen julkaisemiselle on vankat aatehistorialliset ja maailmanpoliittiset perusteet. Esimerkiksi Helsingin yliopiston kirjasto jakaa verkkosivuillaan sisällöltään huomattavasti hyökkäävämpää Martin Lutherin teosta Juutalaisista ja heidän valheistaan. Todennäköisesti myös Helsingin yliopiston kirjasto pyrkii teoksen avulla valottamaan Euroopan historian aikana käytyä keskustelua juutalaisten poliittisesta vallasta. Merkittävä ero Lutherin teoksen ja ”Pöytäkirjojen” välillä on kuitenkin se, että ”Pöytäkirjat” on paljon useammin esillä kansainvälisessä mediassa nykypäivänä.

<https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/26563/Luther.pdf?sequence=2>

Kuten todettua, ”Pöytäkirjoja” käytetään usein poliittisena lyömäaseena, vaikka ilmiön luonne hieman vaihtelee maantieteellisesti. Lähi-idässä Israelin toimintaa verrataan usein kirjan juutalaisiin. Lännessä taas Israelin kritisoijia verrataan ”Pöytäkirjojen” kirjoittajiin.

4.8.2014 israelilainen The Jerusalem Post julkaisi Gazan hyökkäyksen synnyttämän kansainvälisen kuohunnan jälkimainingeissa kolumnin ”Protocols of the Elders of Hamas”, eli vapaasti suomennettuna ”Hamasin viisaiden pöytäkirjat”, jolla tietysti viitataan Siionin viisaiden pöytäkirjoihin. Artikkelissa vihjattiin, että YK:n tuomitsevat lausunnot Israelin ihmisoikeusrikoksista ovat jatkumoa ikivanhoille antisemitistisille ”salaliittoteorioille”. The Jerusalem Postin kolumnistin mukaan Gazan kaistan valtapuolue Hamas pohjaa ajattelunsa Siionin viisaiden pöytäkirjoihin.

<http://www.jpost.com/Opinion/Columnists/Protocols-of-the-Elders-of-Hamas-370051>

On totta, että Lähi-idän tilannetta ja etenkin Israelin naapurikansojen ajattelua ymmärtääkseen on hyvä tuntea ”Pöytäkirjojen” sisältö. Esimerkiksi Yhdysvaltojen ja varakkaiden länsimaisten mediojen sekä

liikemiesten antama tuki Israelille ovat todennäköisesti inspiroineet esimerkiksi iranilaisia ja arabeja tutustumaan vanhaan teokseen. Middle East Media Research Institute lähetti 2000-luvun alussa egyptiläisiin, syyrialaisiin ja ranskalaisiin voimin valmistetun sarjan ”Horseman Without a Horse”, jonka aiheena oli Siionin viisaiden pöytäkirjat. Brasiliassa ”Pöytäkirjojen” uusintapainoksia on jaettu Iranin suurlähetystössä, minkä syynä ovat varmasti olleet Iranin ja Israelin erittäin kireät välit. Amerikanjuutalaisen Allgemeiner-lehden mukaan ”Pöytäkirjat” on puhuttanut myös Saudi-Arabian mediassa. Allgemeinerin mukaan teos on ollut hyvin suosittu niin sanotun arabikevään kansannousujen sarjaan osallistuneiden joukossa. 2005 amerikanjuutalainen Marc Levin tuotti HBO-dokumentin nimeltä Protocols of Zion. Dokumentin mukaan ”Pöytäkirjat” on edelleen tärkeä osa monien eri poliittisten ja uskonnollisten ryhmien ajattelua myös länsimaissa.

<http://www.memri.org/report/en/0/0/0/0/0/0/563.htm>

<http://www.nytimes.com/2002/10/26/world/anti-semitic-elders-of-zion-gets-new-life-on-egypt-tv.html>

<http://www.jta.org/1987/08/27/archive/iranian-embassy-in-brazil-is-circulating-protocols-of-zion>

<http://www.algemeiner.com/2012/12/19/saudi-columnist-forged-%E2%80%98protocols-of-the-elders-of-zion%E2%80%99-is-true/>

<http://academics.aju.edu/Default.aspx?id=7444>

Länsimaissa tunnetut rauhanaktivistit, kuten Nobel-palkittu kirjailija Aleksandr Solženitsyn ja rauhantutkimuksen perustaja, professori Johan Galtung ovat puhuneet julkisesti ”Pöytäkirjoista”. The Jerusalem Postin mukaan Galtung vertasi juutalaisten perustamaa kansainvälistä Goldman Sachs –pankkia ”Pöytäkirjoihin” ja totesi, että kuusi juutalaisomisteista yhtiötä omistaa 96 % Yhdysvaltojen valtamediasta. Solženitsyn puolestaan kirjoitti 1966 ”Pöytäkirjoja” käsittelevän artikkelin ”Evrei v SSSR i v budushei Rossii”, joka julkaistiin 2001. Solženitsynin mukaan teos on sokeista pisteistään huolimatta tärkeä työkalu länsimaisen liberalismiin ja toisaalta neuvostokommunismiin ymmärtämisessä. Se on osa poliittista historiaamme, halusimme tai emme. Myös Israelin parlamenttiin kuulunut rauhanliikkeen jäsen Uri Avnery pitää ”Pöytäkirjoja” edelleen ajankohtaisena tekstinä. Avneryn mukaan esimerkiksi

amerikanjuutalainen liikemies Sheldon Adelson on kuin ”suoraan Siionin viisaiden pöytäkirjoista”. Adelson on Amerikan rikkaimpia miehiä ja aktiivisimpia vaalirahoittajia. Adelson ohjailee Avneryn mukaan varallisuudellaan Yhdysvaltojen ulkopoliittikkaa Israelin nationalistiselle Likud-puolueelle mieluisaan suuntaan.

<http://www.jpost.com/International/Swiss-group-suspends-anti-Semitic-Norway-scholar>

http://www.israelshamir.net/English/Elders_of_Zion.htm

<http://zope.gush-shalom.org/home/en/channels/avnery/1396615738/>

Politiikan tutkimuksen professori John Mearsheimer ja kansainvälisten suhteiden professori Stephen Walt julkaisivat 2007 kirjan The Israel Lobby and U.S. Foreign Policy. Teos käsitteli sionististen lobbausryhmien poliittista valtaa Yhdysvalloissa. Vaikka AIPAC:n kaltaisten Israel-lobbausjärjestöjen vaikutusvalta on kauan ollut julkisesti tiedostettu asia, syntyi kirjasta valtaisa kohu. Mearsheimeria ja Waltia syytettiin siitä, että he olivat tuoneet Siionin viisaiden pöytäkirjat 2000-luvulle. Demokraattipuoluetta vahvasti tukeva New Republic –lehti julkaisi juutalaisen Jeffrey Goldbergin ”kirja-arvostelun”, jossa teoksen väitettiin muistuttavan ”karmivan paljon Siionin viisaiden pöytäkirjoja”. Juutalaisen David Horowitzin omistama suosittu konservatiivinen FrontPage Magazine puolestaan kutsui lobbauskulttuuria käsittelevää kirjaa ”naamioiduksi antisemitismiksi” ja ”Harvardin yliopiston omaksi Siionin viisaiden pöytäkirjoiksi”. Myös liberaalin ja sionistisen J Street –lobbausryhmän Jeremy Ben-Ami vertasi The Israel Lobbya Siionin viisaiden pöytäkirjoihin. Näin teki myös American Jewish Committeeen julkaisu Commentary.

<http://www.newrepublic.com/article/the-usual-suspect>

<http://archive.frontpagemag.com/readArticle.aspx?ARTID=5103>

<http://mondoweiss.net/2009/10/j-street-leader-compares-walt-and-mearsheimer-to-protocols>

<http://www.commentarymagazine.com/2011/09/25/mearsheimer-anti-semitism-atzmon/>

Ehkäpä rohkeimman viittauksen ”Pöytäkirjoihin” on viime vuosina tehnyt Amerikan tunnetuimpiin sionisteihin kuuluva lakimies Alan

Dershowitz. YK-tuomari Richard Goldstone laati 2009 raportin Israelin tekemistä ihmisoikeusloukkauksista Gazan kaistalla. Raportin tekoon osallistui YK:n ihmisoikeusneuvosto. Selonteon mukaan Israel oli syyllistynyt vakaviin rikoksiin esimerkiksi palestiinalaissyiviilejä vastaan. Dershowitz hyökkäsi julkisuudessa Goldstonea vastaan, kutsui tätä ”pahaksi ihmiseksi” sekä ”juutalaiseksi petturiksi” ja vertasi YK:n ihmisoikeusraporttia Siionin viisaiden pöytäkirjoihin.

<http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrcouncil/docs/12session/A-HRC-12-48.pdf>

<http://www.israelnationalnews.com/News/News.aspx/135780#.VA7i4SXqdXV>

2. Saako Israelia kutsua rikollisvaltioksi?

Magneettimediassa julkaistut artikkelit ovat olleet vahvasti Israel-kriittisiä. Julkisessa keskustelussa Israel-kriittisyys pyritään usein leimaamaan antisemitismiksi. Galtungin ja Solženitsynin lisäksi muun muassa rauhanajattelijä Mahatma Gandhi on osoittanut tuotannollaan, että Magneettimedian ilmaisema huoli Israelin toiminnasta on yleismaailmallinen:

”Juutalaisten vaatimus omasta kotimaasta ei vakuuta minua. Hanketta on perusteltu muun muassa Raamatun kirjoituksilla ja juutalaisten ikävällä takaisin Palestiinaan. Miksi juutalaiset eivät muiden kansojen tavoin pidä omaa synnyinmaata kotimaanaan?”

Palestiina kuuluu arabeille aivan kuten Englanti englantilaisille ja Ranska ranskalaisille. On väärin ja epäinhimillistä korvata arabit juutalaisilla. Palestiinan nykytapahtumat ovat yksinkertaisesti moraalin vastaisia [...] Olisi rikos ihmisyyttä vastaan harventaa arabiväestöä niin paljon, että alueesta tehtäisiin juutalaisvaltainen.”

<http://mondoweiss.net/2012/01/israel-still-not-doing-gandhi-very-well>

24.8.2014 Aamulehti uutisoi, että ”yli 300 juutalaista holokaustista selvinnyttä ja heidän perheenjäsentään ovat tuominneet julkisesti Israelin toimet Gazassa palestiinalaisten ’kansanmurhana’.” Esimerkiksi The Guardian ja The Jerusalem Post puolestaan julkaisivat artikkelit, joissa Gazan tapahtumia ”kansanmurhaksi” kutsuvia syytetään antisemitisteiksi. Ovatko siis Aamulehden mainitsemat yli 300 juutalaista antisemitistejä? The Times of Israel vei keskustelun ääri rajoille julkaisemalla Yochanan Gordonin artikkelin ”When Genocide is Permissible” eli suomeksi ”Kun kansanmurha on oikeutettu”. The Times of Israelin mukaan Gazassa voi hyvinkin olla käynnissä kansanmurha, mutta hyvästä syystä:

”Olemme sodassa vihollista vastaan, joka tahtoo tuhota koko kansamme. Mitään voimakeinoja ei voi kutsua ylimitoitetuiksi, kun taistelemme olemassaolostamme.

Ikävä tosiasia on, että Israel ymmärtää tämän, mutta ystäviämme esittäneet kansainväliset johtajat rajoittavat toimintaamme [...] Kun tietty raja ylitetään ja Israel tuntee olonsa tarpeeksi uhatuksi, ei meille jää muuta vaihtoehtoa kuin rikkoa kansainvälisiä lakeja – sillä tässä on kyse elämästä ja kuolemasta.”

<http://www.aamulehti.fi/Ulkomaat/1194922993425/artikkeli/holokaustista+selvinneet+tuomitsevat+israelin+jyrkasti+palestiinalaisten+kansanmurha.html>

<http://www.jpost.com/Opinion/Columnists/Penelope-Cruz-and-Javier-Bardem-are-anti-Semites-369525>

<http://www.theguardian.com/commentisfree/2014/aug/07/gaza-coverage-rise-antisemitic-attacks-europe>

<http://mondoweiss.net/2014/08/yochanan-genocide-permissible>

3. Merkittävät sionistiset lobbausryhmät länsimaissa

Mearsheimerin ja Waltin mukaan vuoden 1967 kuuden päivän sodan jälkeen Israelin etu on ollut Yhdysvaltojen ulkopoliittikan keskiössä. Tämä on ainutlaatuinen tilanne koko Yhdysvaltojen poliittisessa historiassa; ilmiöstä on ollut suurta haittaa Amerikan turvallisuudelle ja taloudellisille intresseille. Mearsheimerin ja Waltin mukaan amerikkalaisille epäedullista asetelmaa pitää yllä Yhdysvaltojen sisällä vaikuttava erittäin voimakas Israel-lobby. Sionistivaltio saa vuosittain noin kolme miljardia dollaria amerikkalaisten veronmaksajien rahoja sekä huomattavaa sotilaallista ja diplomaattista avustusta. Yhdysvallat on esimerkiksi suojellut Israelin laitonta ydinaseohjelmaa IAEA:n tutkimuksilta. Mearsheimerin ja Waltin mukaan varaukseton tuki Israelille on tulehduttanut amerikkalaisten suhteet koko arabimaailmaan, mistä on ollut suoraa haittaa esimerkiksi öljykaupassa. Vaikka amerikkalaispresidentit ovat toistuvasti vaatineet Israelia lopettamaan laittoman siirtokuntahankkeen Länsirannalla, on Amerikka aina käytännössä päätenyt tukemaan Israel – ei johtavien amerikkalaispoliitikkojen! – linjaa Länsirannalla. On siis perusteltua, että Magneettimedia julkaisee artikkeleita sionistien vallasta Yhdysvalloissa.

<http://www.lrb.co.uk/v28/n06/john-mearsheimer/the-israel-lobby>

Sionismin poliittisesta vallasta Amerikassa kertoo paljon myös se, että The Israel Lobby –kirjan julkaisemisen myötä Stephen Waltin poliittinen ura koki kovan iskun. Hän ei omien sanojensa mukaan voi enää koskaan päästä töihin Yhdysvaltojen hallitukseen tai tärkeisiin akateemisiin asemiin, koska jo Israel-lobbysta puhuminen julkisesti suututti suuren joukon Amerikan vaikutusvaltaisimpia ihmisiä.

<http://mondoweiss.net/2014/04/stephen-publishing-serving>

Juutalaisuutta ja sionismia tutkinut psykologian professori Kevin MacDonald listaa artikkelissaan ”Neoconservatism as a Jewish Movement” Yhdysvaltojen tärkeimpiä uuskonservatiivisia, eli sotaisaa Israel-myönteistä politiikkaa kannattavia ryhmiä:

AEI: American Enterprise Institute
AIPAC: American Israel Public Affairs Committee
CSP: Center for Security Policy
JINSA: Jewish Institute for National Security Affairs
MEF: Middle East Forum
PNAC: Project for the New American Century
SD/USA: Social Democrats/USA
WINEP: Washington Institute for Near East Policy
ZOA: Zionist Organization of America

MacDonaldin mukaan uuskonservatiiveilla on paljon vaikutusvaltaa myös amerikkalaisessa valtamediassa, kuten New York Timesissa, Fox News Channelilla, Wall Street Journalissa ja The Public Interestissa. New York Timesin valheelliset artikkelit ”Saddamin joukotuhoaseista” muokkasivat MacDonaldin mukaan amerikkalaisten asenteita Irakin sodalle otollisiksi. Israelilainen Haaretz-julkaisu myöntää 3.4.2003 julkaistussa artikkelissa ”White Man’s Burden”: ”Irakin sodan aloittivat 25 uuskonservatiivi-intellektuellia, joista suurin osa on juutalaisia. He painostivat presidentti Bushia muuttamaan historian kulkua.” Jewish Telegraphic Agency puolestaan totesi 2.2.2003, että vaikka Amerikan juutalaiset äänestävät edelleen demokraatteja, kannattavat he Irakin sotaa. Myös juutalainen Michelle Goldberg toteaa Salon-verkkojulkaisussa 15.9.2002, että vaikka amerikanjuutalaisista valtaisa enemmistö on liberaaleja, kannattavat he Saddamin hallituksen tuhoamista. American Jewish Committeeen vuonna 2010 tekemässä mielipidetutkimuksessa selvisi, että vain 35 % amerikanjuutalaisista vastustaa sotaa Irania vastaan, mikäli maan ydinohjelmaan ei voida vaikuttaa tarpeeksi voimakkaasti diplomaattisin keinoin.

<http://www.kevinmacdonald.net/understandji-3.htm>
<http://www.haaretz.com/news/features/white-man-s-burden-1.14110>
<http://www.jta.org/2003/02/02/life-religion/features/u-s-jews-back-iraq-war-remain-democrats>
http://www.salon.com/2002/09/14/jews_iraq/
http://www.ajc.org/site/c.ijITI2PHKoG/b.6328679/k.151A/AJC_Fall_2010_Survey.htm

Israelilla on myös Anti-Defamation Leaguen, Simon Wiesenthal Centerin (jolla on Ilta-Sanomien mukaan vaikutusvaltaa jopa Suomen ulkoministeriöön), American Jewish Committeen, World Jewish Congressin ja Conference of Presidents of Major American Jewish Organizationsin kaltaisten valtavirtaisten juutalaisjärjestöjen tuki takanaan. Yksikään listatuista järjestöistä ei ole kotisivuillaan tuominut Israelin politiikkaa esimerkiksi viimeisimmän Gazan hyökkäyksen aikana. Esimerkiksi Conference of Presidents julkaisi lausunnon, jossa se antoi täyden tukensa Gazan hyökkäykselle. Tämän valossa vaikuttaa perustellulta, että esimerkiksi Magneettimedian julkaisemassa David Duken tekstissä sionismi ja äärijuutalaisuus liitetään toisiinsa.

<http://www.iltasanomat.fi/kotimaa/art-1288560395647.html>
<http://www.conferenceofpresidents.org/news/press/2014/jul8/jewish-leaders-support-operation-protective-edge-condemn-hamas-attacks-israeli>

Israel-lobbija on toki tutkittu muissakin länsimaissa kuin Yhdysvalloissa. Brittiläinen Channel 4 lähetti 2009 Peter Obornen Dispatches-dokumentin The Israel lobby in United Kingdom. Dokumentin mukaan lobbbyn vuoksi sekä brittien konservatiivipuolue että työväenpuolue tekevät erittäin Israel-myönteistä politiikkaa eivätkä uskalla puuttua sionistivaltion suorittamiin ihmisoikeusrikoksiin. Oikealla lobbaa The Conservative Friends of Israel, johon kuuluu The Telegraph –lehden mukaan noin 80 % Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiiviparlamentaarikoista. Dispatchesin mukaan The Conservative Friends of Israel on koko Yhdistyneen kuningaskunnan voimakkain lobbausjärjestö. Paljoa sen taakse ei resursseissa jää vasemmiston The Labour Friends of Israel, joka on järjestänyt parlamentaarikoille jopa konservatiivijärjestöä enemmän ilmaisia matkoja. Obornen mukaan sekä vasemmalla että oikealla tehty tehokas ja hyvin rahoitettu lobbaustyö on varmistanut sen, että brittien ulkopolitiikka Lähi-idässä tukee Israelin intressejä. Britit eivät olekaan uskaltaneet tehdä mitään konkreettisia poliittisia eleitä laittoman siirtokuntahankkeen pysäyttämiseksi. Yhdistyneen kuningaskunnan sionistilobbbyn strategia on siis samanlainen kuin amerikkalaisten; The New Yorker –lehden mukaan AIPAC:n tärkein tavoite on varmistaa kaikkien poliittisten puolueiden tuki Israelille –

ei vain republikaanien. Obornen dokumenttia syytettiin The Guardian –lehden mukaan ”antisemitismistä”, aivan kuten Magneettimediankin artikkeleita on syytetty. The Guardianin mukaan aktiivisin lobbaaja on juutalaistaustainen sionisti ja Suomen kansalainen Poju Zabłudowicz. Iltalehden mukaan Zabłudowicz kuului Suomessa pääministeri Stubbin kampanjan avokätisimpiin rahoittajiin.

<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/middleeast/israel/9740044/The-cowardice-at-the-heart-of-our-relationship-with-Israel.html>

<https://www.opendemocracy.net/ourkingdom/peter-oborne-james-jones/pro-israel-lobby-in-britain-full-text>

<http://www.newyorker.com/magazine/2014/09/01/friends-israel>

<http://www.theguardian.com/commentisfree/2009/nov/20/c4-dispatches-israel-lobby-antisemitism>

http://www.iltalehti.fi/uutiset/2014071518491919_uu.shtml

Angloamerikkalaisen maailman ulkopuolella Israel-lobbaus on puhuttanut erityisesti Ranskassa, jonka voimakkaimpiin lobbausryhmiin kuuluu sionistinen CRIF (Conseil Représentatif des Institutions juives de France). CRIF tekee yhteistyötä aiemmin mainitun World Jewish Congressin kanssa. Ranskalainen geopolitiikan tutkija Pascal Boniface on kirjoittanut kotimaansa sionistilobbysta kirjan *La France malade du conflit israélo-palestinien*. CounterPunch-julkaisun mukaan kirja muutti Bonifacen julkisen statuksen täysin – arvostetusta tutkijasta tuli poliittinen hylkiö. Hän kommentoi omia kokemuksiaan: ”On älyllistä terrorismia kutsua Israelin hallituksen politiikan kriitikoita antisemitisteiksi. Tällainen saattaa hyödyttää joitain tahoja lyhyellä tähtämellä, mutta lopulta sillä on katastrofaaliset seuraukset.” CRIF:n toiminta vastaa esimerkiksi AIPAC:in ja Conservative Friends of Israelin toimintaa. Sen kokouksissa esiintyy usein ylintä ranskalaista poliittista johtoa Nicolas Sarkozysta ja François Hollandesta lähtien. 2008 CRIF:n silloinen johtaja Roger Cukierman kirjoitti CounterPunchin mukaan omassa kirjassaan, että hän oli tyytyväinen siitä, että amerikkalainen Israel-lobby kykeni painostamaan myös Ranskan sotaan Irakia vastaan. Ranskalaistutkija Samuel Ghiles-Meilhac on kirjoittanut CRIF:stä ranskankielisen kirjan *Le CRIF: De la Résistance juive à la tentation du lobby*, jossa CRIF:n todetaan nykyään ohjaavan Ranskan

politiikkaa Israelin nationalistiselle Likud-puolueelle myönteiseen suuntaan. CRIF on myös vaatinut valtamediaa sensuroimaan uutisointiaan Israelin suorittamista sotarikoksista. Kun tv-kanava France 2 näytti materiaalia, jossa israelilaissotilaat tappavat palestiinalaislapsen, syytti CRIF tv-kanavaa antisemitismistä.

http://www.worldjewishcongress.org/uploads/WJC_Affiliates_List.pdf

<http://www.counterpunch.org/2014/07/09/the-israel-lobby-and-french-politics/>

<http://www.20minutes.fr/elections/875990-soiree-crif-annonce-hautement-politique>

http://www.la-croix.com/Actualite/France/Devant-le-Crif-Francois-Hollande-fustige-la-detestation-de-la-France-_NG_-2013-03-21-923372

<http://electronicintifada.net/blogs/david/influence-french-pro-israel-lobby-examined-new-book>

Australiassa on tänä vuonna puhuttu paljon sionistilobbysta sen jälkeen, kun maan entinen ulkoministeri Bob Carr avautui aiheesta. Carrin mukaan Melbournen Israel-lobbylla on huomattavan paljon valtaa Australian poliittisessa elämässä. Carrin mukaan Australian pääministeri Julian Gillard on myötäillyt ”äärioikeistolaisen” sionistisen lobbysin vaatimuksia, minkä vuoksi myöskään Australia ei ole kyennyt torjumaan Israelin laitonta siirtokuntahanketta Länsirannalla. Myös Australian entinen pääministeri Malcolm Fraser otti kantaa aiheeseen keväällä. ABC Melbournen haastattelussa Fraser mainitsi jopa Israelin hyökkäyksen yhdysvaltalaisesta USS Liberty – alusta vastaan 8.6.1967, vaikka tapaus ei ole pidetty julkisuudessa poliittisesti korrektina puheenaiheena. Iskussa kuoli kymmeniä amerikkalaisia, mutta sionistisen paineen vuoksi asiasta ei syntynytäkään kansainvälistä kohua, vaan tapaus lakaistiin vähin äänin maton alle. Fraserin mukaan Australian sionisti- ja juutalaisyhteisöllä on maassa aivan liikaa poliittista valtaa. Australia/Israel & Jewish Affairs Council –sionistijärjestön johtaja Mark Leibler kutsui Fraseria The Australian Jewish Newsissa tästä syystä ”hulluksi ja dementoituneeksi salaliittoteoreetikoksi”.

<http://www.smh.com.au/federal-politics/political-news/bob-carrs-texts-to-gillard-reveal--extraordinary-influence-proisrael-lobby-had-on-former-pm-20140410-36dys.html>

<http://www.israelnationalnews.com/News/News.aspx/179474#.VBFiXiXqdXU>

[http://www.abc.net.au/local/audio/2014/05/08/4000618.htm?
§ion=latest&date=%28none%29](http://www.abc.net.au/local/audio/2014/05/08/4000618.htm?§ion=latest&date=%28none%29)

<http://www.jewishnews.net.au/mad-claims-from-former-pm/34980>

4. Kuka saa puhua juutalaisten vaikutusvallasta?

Gideon Bolotowsky nosti Siionin viisaiden pöytäkirjat julkiseen keskusteluun Suomessa Pertti Salolaisen lausunnon jälkeen: "Yhdys valtojen on vaikea ottaa neutraalimpaa kantaa Israel-Palestiina-asias sa, koska heillä on niin vaikutusvaltainen juutalaisväestö, jolla on se kä rahat että media käsissä." Keskustelua sionistien raha- ja mediavallasta on käyty tiuhaan niin länsimaissa kuin muuallakin.

<http://www.hs.fi/paivanlehti/kotimaa/Salolainen+tyrm%C3%A4%C3%A4+syyt%C3%B6kset+juutalaisvastaisuudesta/a1354341681941>

Kestopuheenaihe on Yhdysvaltojen presidenttiehdokkaiden sionistiset rahoittajat. Edes israelilaiset lehdet eivät kiistä ilmiön laajuutta. The Times of Israelin mukaan viime vaaleissa kaikista suurin rahoittaja oli juutalainen sionisti Sheldon Adelson, joka tuki republikaaneja. Kaksi Obaman parasta rahoittajaa olivat myös juutalaisia (Hollywood-moguli Jeffrey Katzenberg ja liikemies Irwin Jacobs). The Wall Street Journal puolestaan kertoi, että juutalaiset lahjoittajat olivat aluksi epäröiviä Obaman suhteen, sillä tämä oli heidän mukaansa osoittanut liikaa ymmärrystä palestiinalaisille. Jo 1994 israelilainen Ma'ariv – sanomalehti julkaisi artikkelin ”The Jews Who Run Clinton's Court”, jossa todetaan

”Meistä ei enää tunnu, että eläisimme Diasporassa [ts. Israelin ulkopuolella. Suom. huom.]. Yhdysvaltojen hallitus ei ole enää gojimin [ts. ei-juutalaisten. Suom huom.] vallassa, vaan juutalaiset ovat vahvasti edustettuina kaikkialla, missä tehdään päätöksiä.”

Artikkelissa lisäksi listataan Clintonin hallituksen juutalaisia jäseniä, joiden kerrotaan ajavan kärkevästi Israelin ja juutalaisten etuja. Onko todella kiihottamista kansanryhmää vastaan, että Magneettimedia kirjoittaa täysin samoista aiheista kuin esimerkiksi Ma'ariv tai The Times of Israel?

<http://www.timesofisrael.com/jewish-donors-prominent-in-presidential-campaign-contributions/>
<http://online.wsj.com/news/articles/SB10001424052748703509104576331661918527154>

http://iahushua.com/JQ/jws_clnt.html

Hauska yksityiskohta on, että Duudsonit myönsivät 2011 Helsingin Sanomille, että juutalaiset on harvoja ryhmiä, joista he eivät uskalla tehdä pilaa. ”Ne pyörittää koko Jenkkien viihdemaailmaa. Niistä pysytään erossa [...] Siinä loppuisi rahoitus aika lyhyeen.” Sionistien mediavallasta on jo kauan käyty Yhdysvalloissa kiivasta keskustelua. Näyttelijät ja mediavaikuttajat, kuten Penelope Cruz, Javier Bardem, Oliver Stone, Mel Gibson, Rick Sanchez ja Gary Oldman ovat joutuneet suuriin vaikeuksiin puhuessaan julkisesti Israelin sotarikoksista ja juutalaisten mediavallasta. Toisaalta juutalaiset itse ovat puhuneet avoimesti mediavallastaan. Heihin kuuluvat esimerkiksi Mondoweissin Philip Weiss, The Times of Israelin Manny Friedman ja Los Angeles Timesin Joel Stein. Juutalainen The Tablet – lehti uutisoi 27.3.2014, että ”kiinalaiset uskovat juutalaisten hallitsevan Yhdysvaltoja”. Lehden mukaan tunnettu kiinalainen liikemies ja filantrooppi Chen Guangbiao totesi juutalaisten kontrolloivan amerikkalaista mediaa.

<http://www.hs.fi/nyt/artikkeli/Tytt%C3%B6j%C3%A4+juutalaisia+dynamiittia/1135263177814>

<http://www.theguardian.com/film/2014/jun/25/gary-oldman-apologises-in-antisemitism-row-mel-gibson>

<http://www.bloomberg.com/news/2014-03-17/plea-to-take-mel-gibson-off-blacklist-sparks-hollywood-debate.html>

http://www.slate.com/articles/news_and_politics/explainer/2010/10/do_jews_really_control_the_media.html

<http://www.independent.co.uk/news/people/cruz-and-bardem-face-fury-of-hollywood-following-genocide-letter-condemning-israel-9659707.html>

<http://www.haaretz.com/jewish-world/oliver-stone-jewish-control-of-the-media-is-preventing-free-holocaust-debate-1.304108>

<http://mondoweiss.net/2008/02/do-jews-dominat>

<https://web.archive.org/web/20120708130529/http://blogs.timesofisrael.com/jews-do-control-the-media/>

<http://articles.latimes.com/2008/dec/19/opinion/oe-stein19>

<http://www.tabletmag.com/jewish-arts-and-culture/books/167289/nanjing-jewish-studies>

5. American Jewish Committee – luotettava lähde?

Syyttäjä käyttää lähteenään American Jewish Committeeen alaisen järjestön määritelmää antisemitismistä.

AJCommittee ei kuitenkaan ole objektiivinen ihmisoikeusjärjestö, vaan pitkän linjan lobbausryhmä, jolla on sionistiset tavoitteet. Jopa muut juutalaisjärjestöt ovat kritisoineet sitä aggressiivisuuden vuoksi. National Jewish Democratic Councilin johtaja rabbi Jack Moline esimerkiksi kritisoi AJCommitteeta ihmisten painostamisesta. Molenen mukaan AJCommittee turvautuu usein uhkailuun, mikäli amerikkalaispoliitikot eivät tehneet Israelin hallituksen nationalistista linjaa tukevia päätöksiä. AJCommittee on myös julkaissut kiistanalaisen pamfletin ”’Progressive’ Jewish Thought and the New Anti-Semitism”. Pamfletissa Israelin nationalistista politiikkaa vastustavia juutalaisia kutsutaan ”uusiksi antisemitisteiksi”. Onko AJCommittee syyttäjän mielestä todellakin luotettava antisemitismin määrittelijä?

<http://www.commentarymagazine.com/2014/01/10/time-for-honesty-from-obama-on-iran-nuclear-sanctions/#more-839363>

http://www.ajc.org/atf/cf/%7B42D75369-D582-4380-8395-D25925B85EAF%7D/PROGRESSIVE_JEWISH_THOUGHT.PDF